

prima instanță: V. Varaniță

dosarul nr. 2rac-80/16

instanța de apel: I. Cimpoi, V. Brașoveanu, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Ion Druță

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă
Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte
Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni împotriva
Societății pe Acțiuni „Drumuri Orhei” cu privire la repararea prejudiciului material
în ordine de regres

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 prin care a
fost respins apelul și cererea de alăturare la apel declarate de către Întreprinderea
Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni și
Vitalie Nagacevschi și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 06 mai 2015

constată:

La 06 noiembrie 2013, ÎM CIA „Transelit” SA a depus cerere de chemare în
judecată împotriva „Drumuri Orhei” SA, intervenient accesoriu
Vitalie Nagacevschi cu privire la repararea prejudiciului material în ordine de
regres.

În motivarea cererii a invocat că la 17 august 2012, Vitalie Nagacevschi se
deplasa cu vehiculul personal de model Land Rover Discovery 4 pe traseul M-2
Chișinău-Soroca, în direcția mun. Chișinău. În timpul deplasării pe porțiunea de
drum la ieșire din or. Orhei în direcția mun. Chișinău, intersecție cu traseul spre
satul Pohărnicieni, în scopul evitării coliziunii cu un alt vehicul a accelerat viteza și
ca urmare, ieșind de pe partea carosabilului, s-a tamponat cu un obstacol aflat pe
acostament (fântână de canalizare), care nu era acoperită. Ca rezultat al tamponării
cu obstacolul enunțat, vehiculul a fost grav deteriorat.

Indică că urmare a accidentului rutier și deteriorării vehiculului
Vitalie Nagacevschi, în baza poliției nr. AC 551CH/12 de asigurare facultativă a
mijloacelor de transport CASCO din 24 iulie 2012, s-a adresat către
ÎM CIA „Transelit” SA pentru achitarea despăgubirilor de asigurare.

Menționează că în urma examinării de către ÎM CIA „Transelit” SA a dosarului cu privire la plata despăgubirilor de asigurare, a fost adoptată decizia nr. D/D CASCO nr. 397/08-12C, prin care s-a decis de a achita în baza contractului de asigurare seria AC nr. 551CH/12, suma despăgubirii de asigurare în mărime de 74377 lei.

Sușține că ÎM CIA „Transelit” SA, conform contractului de asigurare CASCO seria AC nr. 551CH/12 încheiat cu Vitalie Nagacevski la 24 iulie 2012, a achitat efectiv suma despăgubirii de asigurare în mărime de 74377 lei, dintre care: 24680 lei achitați efectiv lui Vitalie Nagacevski pentru achitarea pieselor comandate: 9960 lei pentru achitarea 2 anvelope și 14720 lei pentru achitarea 2 jante, 49657 lei achitați efectiv companiei „DAAC-HERMES” SA pentru lucrări de reparație și piese.

Menționează că vehiculul condus de Vitalie Nagacevski, s-a deteriorat din cauza tamponării cu un obiectiv (comunicație inginerescă – canalizare), care este amplasat pe carosabilul drumului expres M2 Chișinău – Soroca și care se află într-o stare defectă sau incompletă. Iar potrivit răspunsului întreprinderii pârâte nr. 118 din 10 octombrie 2013, porțiunea de drum unde este amplasat obiectivul menționat mai sus se află în administrarea „Drumuri Orhei” SA.

Își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea drumurilor, pct. 127 alin. (1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, art. 514, 1398 alin. (1), 1415 alin. (1) Codul civil, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul „Drumuri Orhei” SA a sumei de 74377 lei în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA cu titlu de reparare a prejudiciului material, încasarea din contul „Drumuri Orhei” SA a cheltuielilor de judecată în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA.

La 18 iunie 2014 ÎM CIA „Transelit” SA reprezentată de avocatul Vasili Ciuperca a depus cerere cu privire la concretizarea pretențiilor din acțiune prin care a solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la „Drumuri Orhei” SA și Întreprinderea Italiană Taddei SpA/Toto Construzioni Generali SpA a sumei de 74377 lei în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA, cu titlu de reparare a prejudiciului material, încasarea în mod solidar de la „Drumuri Orhei” SA și Întreprinderea Italiană Taddei SpA/Toto Construzioni Generali SpA în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA a cheltuielilor de judecată suportate.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 17 martie 2014 a fost admisă cererea avocatului Vasili Ciuperca cu privire la atragerea în proces a intervenientului accesoriu, a fost introdus în procesul intentat de ÎM CIA „Transelit” SA împotriva „Drumuri Orhei” SA cu privire la repararea prejudiciului material în ordine de regres, intervenientul accesoriu Vitalie Nagacevski de partea întreprinderii pârâte Întreprinderea Italiana JV „Toto Construzioni Generali” SpA/Taddeli SpA”, cu sediul în mun. Chișinău, str. Vlaicu Pîrcalab, 63, MD 2012.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 06 mai 2015 a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM CIA „Transelit” SA împotriva „Drumuri Orhei” SA și Întreprinderea Italiană JV „Toto Construzioni Generali

SpA/Taddei SpA, intervenient accesoriu Vitalie Nagacevski, cu privire la repararea prejudiciului material în ordine de regres în mărime de 74377 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 10530 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 a fost respins apelul și cererea de alăturare la apel declarate de ÎM CIA „Transelit” SA și de Vitalie Nagacevski și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 06 mai 2015.

La 19 ianuarie 2016, ÎM CIA „Transelit” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de ÎM CIA „Transelit” SA împotriva „Drumuri Orhei” SA și Întreprinderea Italiana Taddei SpA/Toto Costruzioni Generali SpA, intervenient accesoriu Vitalie Nagacevski cu privire la repararea prejudiciului material în ordine de regres și încasarea în mod solidar „Drumuri Orhei” SA și Întreprinderea Italiana Taddei SpA/Toto Costruzioni Generali SpA a sumei de 74377 lei în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA cu titlu de reparare a prejudiciului material, în casarea în mod solidar de la „Drumuri Orhei” SA și Întreprinderea Italiana Taddei SpA/Toto Costruzioni Generali SpA în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA a sumei de 10530 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că instanța de apel a desconsiderat ca probă schița accidentului rutier din 17 august 2012, reținând că aceasta nu este completă.

Indică că schița accidentului rutier este unica probă materială din dosar din care rezultă circumstanțele comiterii accidentului rutier. Mai mult ca atât instanța judecătorească nu poate să nu-i dea o apreciere ca probă și să nu o pună la baza adoptării soluției, reținând în locul acestei probe materiale niște afirmații/presupuneri care nu au nici un suport probant.

Menționează că instanța de apel în susținerea poziției sale, nu a indicat de care acte normative s-a condus când a analizat schița accidentului rutier și a constatat că acesta nu este completă. Reiterează că o părere arbitrară a instanței de judecată, care nu este bazată pe nicio probă sau lege, trezește suspiciuni rezonabile că judecătorul a fost părțitor la examinarea cazului și nu a fost echidistant față de părți. Mai mult ca atât, instanța judecătorească poate să respingă o probă în următoarele situații și anume atunci când această probă este combătută cu alte probe.

Afirmă că potrivit prevederile art. 122 alin. (3) din CPC se consideră inadmisibile probele obținute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participanților la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acțiuni ilegale.

Indică că instanța de apel greșit și fără o bază probantă a reținut că fântâna de intrare a apelor din șanț, se afla nu pe acostament, dar în afara acostamentului în șanț, că acostamentul avea mărimea în conformitate cu proiectul drumului, neavând pe acesta careva obiective, comunicații ingineresti, precum și că

acostamentul, în porțiunea pusă în discuție era în conformitate cu cerințele tehnice și cu proiectul, or probele din dosar dovedesc cu totul altceva.

Mai indică că la examinarea cauzei, s-a stabilit cu certitudine că porțiunea de drum și anume acostamentul, nu corespundea normelor tehnice în construcție. Astfel, lățimea acostamentului la momentul comiterii accidentului rutier era de 0,80 metri partea neîntărită a acostamentului, pe când conform normelor tehnice în construcție, pentru categoria dată de drum este prevăzută lățimea acostamentului de 3 metri, tot partea neîntărită a acostamentului.

Relatează că instanța de apel a dat o apreciere arbitrară și altor probe din dosar, notează că instanța judecătorească a reținut eronat faptul că acostamentul cu mărimea de 80 cm era în conformitate cu cerințele tehnice în construcție și în conformitate cu proiectul aprobat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, precum și că intimatul Tadei SpA a îndeplinit cu strictețe cerințele tehnice în procesul de lucru, or probele din dosar demonstrează viceversa.

Menționează că în ședința de judecată din 02 martie 2015, reprezentantul Taddei SpA a declarat că obligațiile contractuale ale Taddei SpA/Toto Construzioni Generali SpA a intrat inclusiv și construcția acostamentului, iar conform planului proiectului de reabilitare a drumului prezentat însăși de reprezentantul Taddei SpA, rezultă că mărimea acostamentului este de aproximativ 3 metri conform planului, drumul are 4 benzi a câte 3,50 metri fiecare bandă și acostament prin părți de aproximativ 3 metri, iar porțiunea de 1 metru indicată în plan este parte a acostamentului prevăzută pentru însămânțarea ierbii. Astfel, atât planul proiectului drumului cât și normele tehnice în construcții, precum și concluziile expertului tehnic Igor Suharev, stabilește că acostamentul pe această categorie de drum trebuie să fie de o lățime de cel puțin 3 metri pe când la momentul comiterii accidentului rutier lățimea acostamentului era de 0,80 cm, fapt stabilit cu certitudine în cadrul ședințelor de judecată și ignorat de instanțele judecătorești ierarhic inferioare.

Susține că instanța de apel, în mod arbitrar a reținut că conform normelor tehnice în construcție lățimea acostamentelor în Republica Moldova pot fi de la 1 metru până la 3 metri, iar în dependență de relieful localității, condițiile de amplasare a drumului poate fi și mai mic de 1 metru.

Indică că instanța de apel a invocat la general că în Republica Moldova lățimea acostamentului poate fi de la 1 metru până la 3 metri, sau chiar mai mică, fără a racorda aceste afirmații la situația din speță, sau fără a face trimitere la o probă în acest sens.

Susține că instanța de apel a dat o apreciere eronată și arbitrară circumstanțelor de fapt în care s-a comis accidentul rutier, precum și probelor din dosar, menționează că completul de judecată neîntemeiat a reținut și că obstacolul în speță, a fost automobilul neidentificat, dar nu construcția inginerescă fântâna de intrare a apelor.

Indică că instanța de apel în mod arbitrar, fără a face trimitere la vre-o probă din dosar, a reținut că în anul în care a avut loc accidentul rutier, au fost instalate

semne de atenționare a participanților la trafic, despre lucrările care se efectuau pe traseul M2 Chișinău - Soroca.

Susține că instanța de apel în mod denaturat și arbitrar a reținut și a interpretat declarațiile expertului tehnic Igor Suharev făcute în ședința de judecată la examinarea pricinii în instanța de fond. Astfel, instanța judecătorească eronat a reținut în decizie că fântâna de intrare a apelor din șanț corespundea cerințelor proiectului și nu prezenta careva pericol traficului rutier.

Menționează că expertul tehnic a indicat precum că fântâna de intrare a apelor din șanț corespundea cerințelor proiectului și nu prezenta careva pericol traficului rutier pentru drumul de categoria III, care era până la demararea lucrărilor de reconstrucție a traseului M2 Chișinău - Soroca. Iar după efectuarea lucrărilor de reconstrucție a părții carosabile a drumului anul 2011 și până la efectuarea lucrărilor de reparație a acostamentului și a fântânii de intrare a apelor din șanț anul 2014, atât acostamentul cât și fântâna de intrare a apelor din șanț, nu corespundeau normelor tehnice în construcție și prezentau pericol pentru securitatea participanților la trafic, în acest sens expertul tehnic a indicat expres pentru participanții la trafic acostamentul prezenta un pericol, deoarece acostamentul avea o dimensiune care nu corespunde normelor.

La 23 februarie 2016, SA „Drumuri Orhei” a depus referință la recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind nefondat și neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

La 26 februarie 2016, Taddei SpA, reprezentată de avocatul Cristin Bezede a depus referință la cerere de recurs prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 26 noiembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 124), data recepționării nefiind indicată.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 ianuarie 2016 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță